

Yehuda, Embodiment of Hoda'ah

Source Sheet by Tamar Weissman

Genesis 29:35

(35) She conceived again and bore a son, and declared, "This time I will praise ה'." Therefore she named him Judah. Then she stopped bearing.

בראשית כ"ט:ל"ה

(לה) וַתֵּהָרֵ עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר
הַפַּעַם אֹדָה אֶת־ה' עַל־כֵּן קָרָאתִי
שְׁמוֹ יְהוּדָה וַתֵּעַמַּד מִלֵּדֶת:

Bereshit Rabbah 71:5

Leah adopted the wisdom of thanks [*hodaya*], and masters of thanks [*hodaya*] were produced from her. Judah – "Judah recognized them, and said: She is more righteous than I" (Genesis 38:26); David said: "Give thanks [*hodu*] to the Lord, for He is good," (Psalms 136:1); Daniel said: "I thank and praise [*mehoda*] You, God of my fathers" (Daniel 2:23). Rachel adopted the wisdom of silence, and masters of silence were produced from her.

בראשית רבה ע"א:ה'

לֵאָה תַּפְסָה פֶּלֶךְ הוֹדָיָה, וְעָמְדוּ
הַיִּמָּנָה בְּעַלֵּי הוֹדָיָה, יְהוּדָה
(בראשית לח, כו): וַיִּכָּר יְהוּדָה
וַיֹּאמֶר צִדְקָה מִמֶּנִּי. דָּוִד אָמַר
(תהלים קלו, א): הוֹדוּ לַה' כִּי
טוֹב. דָּנִיֵּאל אָמַר (דניאל ב, כג):
לַךְ אֱלֹהֵי אֲבֹתַי מְהוּדָא וּמִשְׁבַּח
אַנָּה, רַחֵל תַּפְסָה פֶּלֶךְ שְׁתִּיקָה,
וְעָמְדוּ כָל בָּנֶיהָ בְּעַלֵּי מִסְטִירִין.

Genesis 37:26-27

(26) Then Judah said to his brothers, "What do we gain by killing our brother and covering up his blood?
(27) Come, let us sell him to the Ishmaelites, but let us not do away

בראשית ל"ז:כ"ו-כ"ז

(כו) וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל־אֶחָיו
מִה־בִּצְעַ כִּי נִהְרַג אֶת־אֶחָינוּ
וְכִסֵּינוּ אֶת־דַּמּוֹ: (כז) לָכֵן
וְנִמְכְּרֵנוּ לִישְׁמֵעֵאלִים וְיִדְנּוּ

with him ourselves. After all, he is our brother, our own flesh.” His brothers agreed.

אֶל־תְּהִי־בּוֹ כִּי־אֶחָיו בְּשָׂרֵנוּ
הוּא וַיִּשְׁמְעוּ אֶחָיו:

Sanhedrin 6b:5

Rabbi Meir says: The term *botze'a* employed in that verse **was stated only with regard to Judah, as it is stated: “And Judah said to his brothers: What profit [*betza*] is it if we slay our brother** and conceal his blood? Come, and let us sell him to the Ishmaelites” (Genesis 37:26–27). **And consequently, anyone who blesses Judah for this act is cursing God, and of this it is stated: “And the covetous [*uvotze'a*] blesses himself, though he despises the Lord,”** interpreted homiletically as: “And whoever blesses the profiteer [*botze'a*] despises the Lord.”

סנהדרין ו' ב:ה'

רַבִּי מֵאִיר אֹמֵר: לֹא נֶאֱמַר
”בּוֹצֵעַ” אֶלָּא כְּנֶגֶד יְהוּדָה,
שֶׁנֶּאֱמַר: ”וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל אֶחָיו
מָה בָּצַע כִּי נִהְרַג אֶת אֶחָיו.”
וְכָל הַמְּבָרֵךְ אֶת יְהוּדָה – הֲרִי זֶה
מְנַאֵץ, וְעַל זֶה נֶאֱמַר: ”וּבֹצֵעַ בִּרְךְ
נֵאֵץ ה’”.

Genesis 37:35-38:1

(35) All his sons and daughters sought to comfort him; but he refused to be comforted, saying, “No, I will go down mourning to my son in Sheol.” Thus his father bewailed him. (36) The Midianites, meanwhile, sold him in Egypt to Potiphar, a courtier of Pharaoh and

בראשית ל"ז:ל"ה-ל"ח:א'

(לֵה) וַיִּקְמוּ כָל־בָּנָיו וְכָל־בָּנוֹתָיו
לְנַחֲמוֹ וַיִּמָּאֵן לְהִתְנַחֵם וַיֹּאמֶר
כִּי־אֶרְדָּא אֶל־בְּנֵי אָבִל שְׂאֵלָה וַיִּבֶךְ
אֹתוֹ אָבִיו: (לו) וְהַמִּדְיָנִים מָכְרוּ
אֹתוֹ אֶל־מִצְרָיִם לְפֹטִיפָר סֹרִיס
פְּרֹעֶה שֶׁר הַטַּבָּחִים: {פ} (א)
וַיְהִי בַעַת הַהוּא וַיֵּרֶד יְהוּדָה

his prefect. (1) About that time Judah left his brothers and camped near a certain Adullamite whose name was Hirah.

מֵאֵת אָחָיו וַיָּט עַד־אִישׁ עַדְלָמִי
וְשִׁמּוֹ חִירָה:

Rashi on Genesis 38:1

(1) וַיְהִי בַעַת הַהוּא AND IT CAME TO PASS AT THAT TIME — Why is this section placed here thus interrupting the section dealing with the history of Joseph? To teach that his brothers degraded him from his high position. When they saw their father's grief they said, "You told us to sell him: if you had told us to send him back to his father we would also have obeyed you" (Genesis Rabbah 85:2). (2) וַיֵּט AND HE TURNED away from his brothers. (3) עַד אִישׁ עַדְלָמִי UNTO A CERTAIN ADULLAMITE — he entered into a business-partnership with him.

רש"י על בראשית ל"ח:א'
(א) ויהי בעת ההוא. למה נסמכה פרשה זו לכאן, והפסיק בפרשתו של יוסף? ללמד שהורידוהו אחיו מגדלתו כשראו בצרת אביהם, אמרו: אתה אמרת למכרו, אלו אמרת להשיבו היינו שומעים לך: (ב) ויט. מאת אחיו: (ג) עד איש עדלמי. נשתתף עמו:

Bereshit Rabbah 85:2

"Judah descended" – it is a descent for him that he married a gentile woman. It is a descent for him that he buried his wife and his sons.

בראשית רבה פ"ה:ב'
וַיֵּרֶד יְהוּדָה, יְרִידָה הִיא לוֹ שֶׁנֶּשֶׂא לְגוֹיָה, יְרִידָה הִיא לוֹ שֶׁקָּבַר אֶת אִשְׁתּוֹ וּבָנָיו.

Genesis 38:26

(26) Judah recognized them, and

בראשית ל"ח:כ"ו

said, “She is more in the right than I, inasmuch as I did not give her to my son Shelah.” And he was not intimate with her again.

(כו) וַיִּכַּר יְהוּדָה וַיֹּאמֶר צְדָקָה
מִמֶּנִּי כִּי־עַל־כֵּן לֹא־נָתַתִּיהָ
לְשִׁלָּה בְנִי וְלֹא־יָסַף עוֹד לְדַעְתָּהּ:

Genesis 49:8-10

(8) You, O Judah, your brothers shall praise; Your hand shall be on the nape of your foes; Your father's sons shall bow low to you. (9) Judah is a lion's whelp; On prey, my son, have you grown. He crouches, lies down like a lion, Like a lioness—who dare rouse him? (10) The scepter shall not depart from Judah, Nor the ruler's staff from between his feet; So that tribute shall come to him And the homage of peoples be his.

בראשית מ"ט:ח-י'

(ח) יְהוּדָה אַתָּה יוֹדוּךָ אֶחָיִךְ יִדְּךָ
בְּעֶרְףְּ אֵיבֶיךָ יִשְׁתַּחֲווּ לָךְ בְּנֵי
אָבִיךָ: (ט) גֹּזֵר אֲרִיָּה יְהוּדָה
מִטֶּרֶף בְּנֵי עֲלִית כָּרַע רֹבֵץ
כְּאֲרִיָּה וּכְלָבִיָּא מִי יִקְיָמֵנוּ: (י)
לֹא־יָסוּר שִׁבְטִי מִיְהוּדָה וּמַחְקֶק
מִבֵּין רֹגְלָיו עַד כִּי־יָבֹא שִׁילָה וְלוֹ
יִקָּהֶת עַמִּים:

Rashi on Genesis 49:9:3

(3) THOU WENTEST UP, O MY SON — from that murderous deed you withdrew saying, (Genesis. 5:26) “what profit is it if we slay our brother”, and similarly did he act when Tamar was condemned to death, for he said “She is righteous: mine is the blame” (cf. Rashi on Genesis 38:26), therefore as a reward כָּרַע רֹבֵץ HE STOOPED DOWN, HE CROUCHED etc. — as we are told of the days of Solomon (1

רש"י על בראשית מ"ט:ט:ג'

(ג) בְּנֵי עֲלִית. סִלְקָתָ אֶת עֶצְמְךָ
וְאָמַרְתָּ מָה בָּצַע וְגו', וְכֵן
בְּהָרִיגַת תָּמָר שֶׁהוּדָה, צְדָקָה
מִמֶּנִּי, לְפִיכָךְ כָּרַע רֹבֵץ וְגו',
בִּימֵי שְׁלֹמֹה אִישׁ תַּחַת גִּפְנוֹ וְגו'
(מלכים א ה')

Kings 5:5) “[Israel dwelt safely]
every man under his vine etc.”
(Genesis Rabbah 99:8).

Bereshit Rabbah 99:8

He began calling him: “Judah, you shall your brothers acknowledge [yodukha].” The Holy One blessed be He said to him: ‘You confessed [hodeita] in the incident of Tamar; your brothers will acknowledge you to be king over them.’

בראשית רבה צ”ט:ח’

יְהוּדָה אָתָּה יוֹדוּךָ אַחִיךָ, אָמַר
לֹא הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אָתָּה
הוֹדִיתָ בְּמַעֲשֵׂה תָמָר, יוֹדוּךָ
אַחִיךָ לְהִיּוֹת מֶלֶךְ עָלֵיהֶם.

II Samuel 12:13

(13) David said to Nathan, “I stand guilty before the LORD!” And Nathan replied to David, “The LORD has remitted your sin; you shall not die.

שמואל ב י”ב:י”ג

(יג) וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-נָתָן חַטָּאתִי
לִּי {ס} וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל-דָּוִד
גַּם-הִי הָעֲבִיר חַטָּאתְךָ לֹא תָמוּת:

Psalms 136:1

(1) Praise the LORD; for He is good,
His steadfast love is eternal.

תהילים קל”ו:א’

(א) הוֹדוּ לַיהוָה כִּי-טוֹב כִּי לְעוֹלָם
חֲסִדּוֹ:

Genesis 43:1-3

(1) But the famine in the land was severe. (2) And when they had eaten up the rations which they had brought from Egypt, their father

בראשית מ”ג:א-ג’

(א) וַהֲרַעֲב כָבֵד בְּאֶרֶץ: (ב) וַיְהִי
כַּאֲשֶׁר כָּלוּ לֶאֱכֹל אֶת-הַשֶּׁבֶר
אֲשֶׁר הָבִיאוּ מִמִּצְרָיִם וַיֹּאמֶר

said to them, “Go again and procure some food for us.” (3) But Judah said to him, “The man warned us, ‘Do not let me see your faces unless your brother is with you.’

אֲלֵיהֶם אָבִיהֶם שָׁבוּ שְׁבוּ לָנוּ
מֵעַט־אָכַל: (ג) וַיֹּאמֶר אֵלָיו
יְהוּדָה לֵאמֹר הָעֵד הָעֵד בָּנוּ
הָאִישׁ לֵאמֹר לֹא־תֵרְאוּ פָנַי בְּלִתִּי
אֲחִיכֶם אִתְּכֶם:

Rashi on Genesis 43:2:1

כאשר כלו לאכל WHEN THEY HAD
EATEN UP — Judah said to them:
Leave the old man alone until the
house will run short of bread
(Midrash Tanchuma, Miketz 8).

רש"י על בראשית מ"ג:ב'א'
כאשר כלו לאכל. יְהוּדָה אָמַר
לָהֶם הִמָּתִינוּ לִזְקֵן עַד שֶׁתִּכָּלֶה
פֶּת מִן הַבַּיִת (בראשית רבה):

Genesis 43:8-10

(8) Then Judah said to his father Israel, “Send the boy in my care, and let us be on our way, that we may live and not die—you and we and our children. (9) I myself will be surety for him; you may hold me responsible: if I do not bring him back to you and set him before you, I shall stand guilty before you forever. (10) For we could have been there and back twice if we had not dawdled.”

בראשית מ"ג:ח'-י'
(ח) וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל־יִשְׂרָאֵל
אָבִיו שְׁלַחָה הַנֶּעַר אִתִּי וְנִקְוָמָה
וְנִלְכָּה וְנַחֲיָה וְלֹא נָמוּת
גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם־אַתָּה גַּם־טָפָנוּ: (ט)
אֲנֹכִי אֶעֱרָבֶנּוּ מִיָּדִי תִּבְקָשׁנוּ
אִם־לֹא הֵבִיאתִיו אֵלֶיךָ וְהִצַּגְתִּיו
לְפָנֶיךָ וְחָטָאתִי לָךְ כָּל־הַיָּמִים:
(י) כִּי לֹא הִתְמַהֲמְהֵנוּ כִּי־עָתָה
שָׁבוּנוּ זֶה פַּעַמַּיִם:

Genesis 44:18-33

(18) Then Judah went up to him and said... (27) Your servant my father

בראשית מ"ד:י"ח-ל"ג
(יח) וַיֵּגֶשׁ אֵלָיו יְהוּדָה

said to us, 'As you know, my wife bore me two sons. (28) But one is gone from me, and I said: Alas, he was torn by a beast! And I have not seen him since. (29) If you take this one from me, too, and he meets with disaster, you will send my white head down to Sheol in sorrow...(32) Now your servant has pledged himself for the boy to my father, saying, 'If I do not bring him back to you, I shall stand guilty before my father forever.' (33) Therefore, please let your servant remain as a slave to my lord instead of the boy, and let the boy go back with his brothers.

וַיֹּאמֶר... (כז) וַיֹּאמֶר עֲבָדְךָ אָבִי
אֵלֵינוּ אַתֶּם יֹדְעִים כִּי שְׁנַיִם
יָלַדְה־לִּי אִשְׁתִּי: (כח) וַיֵּצֵא
הָאֶחָד מֵאִתִּי וָאֹמַר אֶךְ טָרַף
טָרַף וְלֹא רָאִיתִיו עַד־הַנֶּה: (כט)
וְלִקְחֶתֶם גַּם־אֶת־זֶה מֵעַם פָּנִי
וְקָרְהוּ אִסּוֹן וְהוֹרִדְתֶּם
אֶת־שִׁיבְתִּי בְרָעָה שְׁאֵלָה:...(לב)
כִּי עֲבָדְךָ עָרַב אֶת־הַנָּעַר מֵעַם
אָבִי לֵאמֹר אִם־לֹא אָבִיאֵנּוּ אֵלֶיךָ
וְחָטָאתִי לְאָבִי כָל־הַיָּמִים: (לג)
וְעַתָּה יָשׁוּב־נָא עֲבָדְךָ תַּחַת הַנָּעַר
עֹבֵד לְאֹדְנִי וְהַנָּעַר יַעַל עִם־אֲחָיו:

Genesis 46:28

(28) He had sent Judah ahead of him to Joseph, to point the way before him to Goshen. So when they came to the region of Goshen,

בראשית מ"ו:כ"ח

(כח) וְאֶת־יְהוֹדָה שָׁלַח לְפָנָיו
אֶל־יוֹסֵף לְהוֹרֹת לְפָנָיו גִּשְׁשָׁה
וַיָּבֹאוּ אֶרְצָה גִּשְׁשֵׁן:

Sukkah 52a:6

The Sages taught: To Messiah ben David, who is destined to be revealed swiftly in our time, the Holy One, Blessed be He, says: Ask of Me anything and I will give you whatever you wish, as it is stated: "I will tell of the decree; the Lord

סוכה נ"ב א:ו'

תִּנּוּ רַבָּנִן: מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד שְׁעֵתִיד
לְהַגְלוֹת בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אוֹמֵר
לוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: שֶׁאֵל
מִמֶּנִּי דָבָר וְאֶתֵּן לְךָ, שֶׁנֶּאֱמַר:
"אֲסַפְּרָה אֶל חוֹק וְגוֹ' אֲנִי הַיּוֹם
יִלְדֹתֶיךָ. שֶׁאֵל מִמֶּנִּי וְאֶתֵּן גּוֹיִם

said unto me: You are My son, **this day have I begotten you, ask of Me, and I will give the nations for your inheritance**, and the ends of the earth for your possession” (Psalms 2:7–8). **Once** the Messiah ben David **saw Messiah ben Yosef, who was killed, he says** to the Holy One, Blessed be He: **Master of the Universe, I ask of you only life**; that I will not suffer the same fate. The Holy One, Blessed be He, **says to him: Life?** Even **before you stated** this request, **your father, David, already prophesied about you** with regard to this matter precisely, **as it is stated: “He asked life of You, You gave it to him;** even length of days for ever and ever” (Psalms 21:5).

נחלתך. וכיון שראה משיח בן יוסף שנהרג, אומר לפניו: רבונו של עולם! איני מבקש ממך אלא חיים. אומר לו: חיים, עד שלא אמרת כבר התנבא עליך דוד אביך, שנאמר: “חיים שאל ממך נתתה לו וגו’”.

Isaiah 11:13

(13) Then Ephraim’s envy shall cease
And Judah’s harassment shall end;
Ephraim shall not envy Judah, And
Judah shall not harass Ephraim.

ישעיהו י"א:י"ג

(יג) וסרה קנאת אפרים וצרי יהודה יכרתו אפרים לא יקנא את יהודה ויהודה לא יצר את אפרים:

Ezekiel 37:15-17

(15) The word of GOD came to me:
(16) And you, O mortal, take a stick
and write on it, “Of Judah and the

יחזקאל ל"ז:ט"ו-י"ז

(טו) ויהי דברי ה' אלי לאמר:
(טז) ואתה בן־אדם קח־לך עץ

Israelites associated with him”; and take another stick and write on it, “Of Joseph—the stick of Ephraim—and all the House of Israel associated with him.” (17) Bring them close to each other, so that they become one stick, joined together in your hand.

אֶחָד וּכְתַב עָלָיו לַיהוּדָה וּלְבִנְיָ
יִשְׂרָאֵל חִבְרוּ וּלְקַח עֵץ אֶחָד
וּכְתוּב עָלָיו לְיוֹסֵף עֵץ אֶפְרַיִם
וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל חִבְרוּ: (יז)
וְקָרַב אֹתָם אֶחָד אֶל־אֶחָד לָךְ
לְעֵץ אֶחָד וְהָיוּ לְאַחָדִים בְּיָדְךָ:

Proverbs 28:13

(13) He who covers up his faults will not succeed; He who confesses and gives them up will find mercy.

משלי כ"ח:י"ג

(יג) מְכַסֶּה פֶּשְׁעָיו לֹא יִצְלִיחַ
וּמוֹדֶה וְעֹזֵב יִרְחָם:

Midrash Tehillim 100

(1) "He who conceals his transgressions": This refers to Saul, as it is said: "What is this bleating of sheep in my ears?" And Saul said, "They have brought them from the Amalekites" (1 Samuel 15:14-15). "Whoever confesses and forsakes will be shown mercy": This refers to David, who said: "I have sinned against the Lord; please take away the iniquity of Your servant" (2 Samuel 24:10). Immediately, God said to him: "The Lord has also put away your sin" (2 Samuel 12:13).

מדרש תהילים ק'

מכסה פשעיו זה שאול שנאמר
(שמואל-א טו יד-טו) ומה קול
הצאן הזה באזני. ויאמר שאול
מעמלקי הביאום. ומודה ועוזב
ירוחם זה דוד שאמר (שמואל-ב
כד יז) ויאמר דוד לאלקים הלא
אנכי חטאתי תהי נא ידך בי.
מיד אמר לו (שמואל-ב יב יג)
גם ה' העביר חטאתך.